

ದನಗಳನ್ನು ಕಸಾಯಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಅಂದದ್ದನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಡವಕುಳ್ಳ ಬ್ಯಾರಿ ಹುಶಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ! ನಾನು ನಾಳೆ ಅವನನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಟೆಂಪೋದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆತ ಅದರ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದರು.

ಮರುದಿನ ಬಡವಕುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ಕಟ್ಟು ಬೊಳ್ಳೆಸೊಪ್ಪನ್ನು ಟೆಂಪೋದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಆರು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸುಶೀಲಮ್ಮನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬೊಳ್ಳೆಸೊಪ್ಪು ನಿಮ್ಮ ಗೋದಾವರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸೊಪ್ಪು ಒಣಗಿದರೂ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ನೀವು ಗಂಜಿಗೆ ಹಾಕಿ

ಸುಶೀಲಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ 'ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಆ ಕರುವನ್ನು ಹುಶಾರು ಮಾಡು ದೇವರೇ' ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದರು. ನಡುವೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಬಡವಕುಳ್ಳಯ ಮನೆ ತನಕ ಹೋಗಿ ಕರುವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಹತ್ತಿದರು. ವಿಧವೆಯಾದ ತಾನು ಆ ಬ್ಯಾರಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡ ಆಕೆ, ಆ ದುಖುವನ್ನು ತಡೆದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತಾನೇಕೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅವರೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೂ, ಯಾಕೋ ಮುಂದೆ ಕಾಲಿಡುವ ಧೈರ್ಯ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಪುರೋಹಿತ ಭಟ್ಟರ ಮಗ ಒಂದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸುಶೀಲಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು 'ಕಾವೇರಿ ಈಗ ಹುಶಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ ಅಕ್ಕ.

ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರಲಿ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಯ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಗೋದಾವರಿ ಮತ್ತೆ ಕರು ಹಾಕಿದೆಯಂತಲ್ಲ ಸಂತೋಷ. ಅದರ ಈ ಕರು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕರು ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಗೋದಾವರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವುದು ಅಪ್ಪಯ್ಯನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ.

ಸುಶೀಲಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಂಭಟ್ಟರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಳ್ಳೆಸೊಪ್ಪನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಯಾಳು ಬಂದು 'ಅಕ್ಕೇರೆ' ಎಂದು ಸುಶೀಲಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾ 'ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಿ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

ಆ ಹೊಸ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ಸುಶೀಲಮ್ಮ 'ನೀನು ಯಾರು? ಏನು? ಎತ್ತ?' ಎಂದು ಆತನ ಪ್ರವರ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಆತ 'ನಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟ್ರಿ ಬಡವಕುಳ್ಳ ಬ್ಯಾರಿ ಇಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದ ತೋಮರ ಶೆಟ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಬೊಳ್ಳೆಸೊಪ್ಪು ಹೊತ್ತು ಹಾಕಿ ಬಾ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದ.

ಸುಶೀಲಮ್ಮನ ಮುಖ ಇಷ್ಟಗಲವಾಯಿತು. ಆಕೆ ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಮೇಷ್ಟ್ರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶಂಭಟ್ಟರ ಮನೆಯಾಚೆ ಖುಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ

ಹಾಕಿದರು.

'ಶಂಭಟ್ಟರು ಏನು ವಿಶೇಷ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಆಮೇಲೆ 'ಹೇಗಿದೆಯಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ಕರು?' ಎಂದು ಸುಶೀಲಮ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ, ಆಕೆ ಬೀಗುತ್ತಾ ಪುರೋಹಿತರ ಮಗ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಶಂಭಟ್ಟರ ಮುಖ ಅಗಲ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು 'ಸರಿ, ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಎಂದು ಸುಶೀಲಮ್ಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ 'ನೀನು ಇದನ್ನು ನಂಬುತ್ತೀಯಾ ಶಂಕರಿ?' ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಶಂಕರಿ ಅಮ್ಮ 'ನನಗೂ ಹಾಗೇ ಅನಿಸಿತು ನೋಡಿ. ಆದರೆ ನೋಡಿದವರ ಪಾಪ, ಆಡಿದವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಯಾಕೆ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಸುಶೀಲಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ ನೀವು ಪ್ರತಿಯಾಡದ್ದು ಒಳ್ಳೆದಾಯಿತು! ಆದರೂ ನನಗೇನೋ ಗುಮಾನಿ, ಆ ಬಡವಕುಳ್ಳ ಬ್ಯಾರಿ ಆಗಲೇ ಆ ಕರುವನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದಿರಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗಂಡ ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ತುಸು ಯೋಚಿಸಿದ ಶಂಕರಿ ಅಮ್ಮ 'ಬೊಳ್ಳೆಸೊಪ್ಪನ್ನು ಆ ಬಡವಕುಳ್ಳ ಮತ್ತೆ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ಹೌದೇ ಆದರೆ, ಸುಶೀಲಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸರಿ ಇರಲೂಬಹುದಲ್ಲ! ಯಾಕೆ ನಾವು ಬ್ಯಾರಿಯನ್ನು ಸಂಶಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು?' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಗಂಡನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಹೌದು ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಒಳಮನಸ್ಸು ಹೌದಲ್ಲ! ಎಂದಿತು.

ಬೇಯಿಸಿ

ದನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಹಿಂಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಶೀಲಮ್ಮನನ್ನು ಸಂತೈಸಿದ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಟೆಂಪೋದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ.

ಶಂಭಟ್ಟರಿಂದ ಈ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿದ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಇದೆಲ್ಲ ಆ ಬ್ಯಾರಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮಾರಾಯರೇ. ನಿಮ್ಮ ಆ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಆ ಬ್ಯಾರಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು! ಅವನನ್ನು ಅವರು ಅಷ್ಟೂ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಹುಚ್ಚಲ್ಲವೇ? ಆ ಬಡವಕುಳ್ಳಯ ಎರಡನೇ ಮಗನ ವ್ಯಾಪಾರ ಏನು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾ ನಿಮಗೆ? ಅದೇ ದನದ ಮಾಂಸದ ವ್ಯಾಪಾರವಂತೆ. ಅವನು ಈ ಕರುವನ್ನು ಕಡಿದು ಮಾಂಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆ? ಎಂದು ಶಂಭಟ್ಟರನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

ಶಂಭಟ್ಟರಿಗೆ ಅದು ನಿಜ ಇರಬಹುದು ಅನಿಸಿತು. ರಾತ್ರಿ ಅವರು ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಆಕೆ ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಕರುವಿಗೂ ಚೂರಿ ಬಿದ್ದೀತು ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತಪ್ಪಿಯೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಶೀಲಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳದೇ, ಇರಬೇಕು ಅಥವಾ ಹೇಳಿದರೂ ಪಾಪ ಅವರೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡರು.